

+PSEUDOEPIGRAFIA

En moltes ocasions ens trobem que els llibres mateixos ens indiquen com a autor el nom d'un personatge famós de la història. Són casos en què cal ser prudent i comparar amb altres llibres del mateix escriptor. Molt sovint succeïa que, de cara a donar importància a l'obra, **alguns dels seus deixebles** (p.ex. en cartes atribuïdes a Sant Pau però d'estil molt diferent, com la carta als Colossencs) o fins i tot **altres autors** (com ara en la Carta de Jeremies), es valien de l'autoritat d'un nom prestigiós en la fe per tal d'enfortir-ne la bona reputació.

Hem de tenir en compte que, en una societat en què **no hi havia propietat intel·lectual ni drets d'autor**, afirmar que un text pertanyia a un autor famós no era considerat falsificació ni engany, sinó publicitat i suport per difondre les idees que, sovint, s'alineaven amb les que havia promogut aquell autor. Aquest fenomen que atribueix noms distingits a les obres amb l'objectiu de donar-les a conèixer és conegut com **pseudoepigrafia**. Alguns altres llibres bíblics pseudoepigràfics són: Baruc, Efesis, 2ª Tessalonissencs, 1^a i 2ª Timoteu, Titus... etc. Però també n'hi ha molts que no pertanyen al cànon de la Bíblia: Vida d'Adam i Eva, Testament dels Dotze Patriarques, Salms de Salomó... etc.